

SESSİZ SAKİN'İN
GÜRÜLTÜLÜ MACERALARI

hazineyi kim Sakladı?

MELİH TUĞTAĞ
ÇAĞRI CEBECİ

GENÇ HAYAT

Melih Tuğtağ

Huuop!

Selam gençler.

Ben, Melih Tuğtağ. Doğduğum tarih için 27 Ekim 1987 diyorlar. Doğduğum zamanı hatırlamadığım için bu konuda anne-me ve babama güveniyorum.

Doğma büyüme İstanbulluyum, ama "nerelisin?" dersenez, adettendir diye "Elazığlıyım" derim.

İstanbul Teknik Üniversitesi 'nde uzun yıllar Jeofizik Mühendisliği okudum (Uzun yıllar hakikatten uzunmuş. Bunu öğrendim). Sonra baktım ki benden mühendis olmayacak, ben de yazar oldum.

Çağrı Cebeci

Aydın 'da doğdu. Ailecek Ankara 'ya taşındılar ki kendisi bu sırada 4 yaşındaydı. Sonra İstanbul 'a geldiler. Liseye giderken güldüğü her şeyi karikatür olarak çizmeye başladı. İlk karikatürü 1991 yılında, Avni dergisinde yayınlandı. Kazandığı ilk parayla kendine hemen yeni bir tarama ucu aldı.

1993 yılında Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi 'ne girdi. Sırasıyla Ustura, Gırgır, Amele ve Cafcaf dergilerinde çizimler yaptı... TRT Çocuk Dergisi 'nin Sanat Yönetmenliği görevini yaptı. Son 2 yıldır çizgi filmler yapan bir şirketi var.

Çağrı Cebeci ünlü şair, yazar ve fikir insanı olan Dilaver Cebeci 'nin oğludur. 3 küçük yeğeni vardır ve karikatürlerini önce onlara gösterir. Eğer gülüyorlarsa çizmeye devam eder...

Nerden Çıktı Bu Kitaplar Ya Hu?

Güzel bir sonbahar günü yayınevimizde, bir sohbet esnasında ortaya çıktı bu fikir: "Neden bizim de yerli bir kahramanımız olmasın ki?" Genel müdüründen yayın yönetmine, yayın danışmanından pazarlama müdürüne, editöründen grafikerine kadar bütün ekip düşündük, taşındık. Ve karar verdik. Evet evet! Uçan, kaçan, süper güçleri olan kahramanlara inat, her şeyiyle bizden, bizim gibi olan; bizim gibi konuşan, düşünen, yaşayan bir kahramanımız olmalıydı.

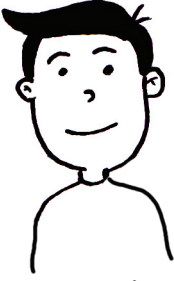
Hemen yazarımız Melih Tuğtağ ve çizerimiz Çağrı Cebeci'yle paylaştık bu fikrimizi. Aylarca çalıştık, çabaladık, yorulduk. En sonunda biraz üşengeç, biraz tembel, biraz meraklı, çokça hayalci ve oldukça sempatik bir Sessiz Sakin çıktı karşımıza.

Adı Sessiz Sakin olsa da maceraları gürültülü, eğlenceli ve heyecanlı. Onu öyle seveceksiniz ki o sizin de Cankadaşınız olacak.

Saygılar...

GENÇ HAYAT

Aksi abim
Coşkun Sakin

Kahraman annem
Sakine Sakin

Üşengeç ben
Sessiz Sakin

Koleksiyoncu babam
Selim Sakin

Tonton babaannem
Saniye Sakin

Mahallenin sevimlisi kardeşim
Gizem Sakin

Merhaba Cankadařlar.

Ben, Sessiz Sakin.

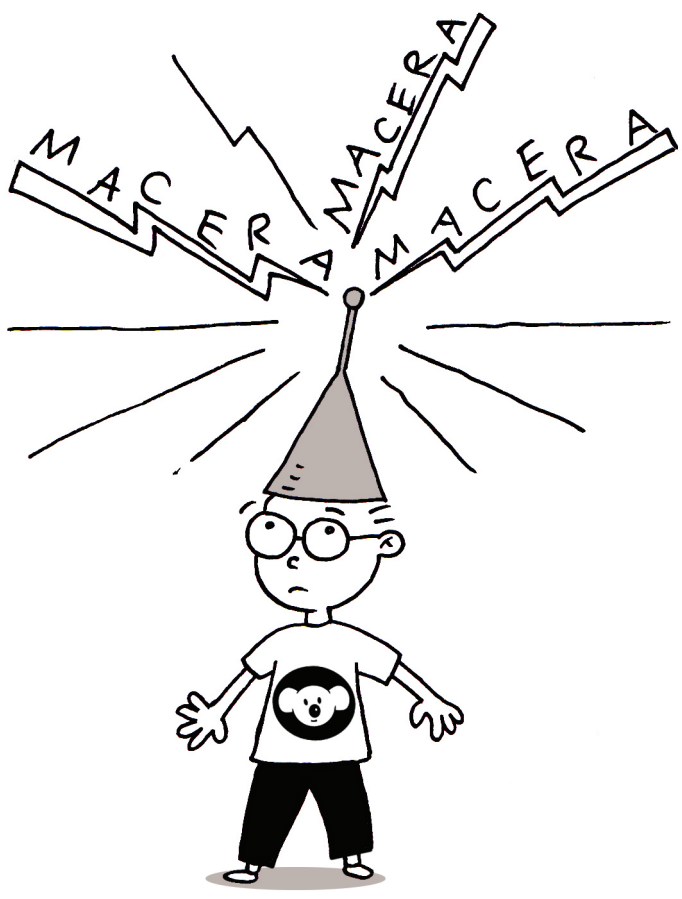
Adım Sessiz, soyadım Sakin.

İçinizden biriyim.

Tanıştığınıza memnun oldunuz mu?

Őu an çok uŐeniyorum ama bir ara eminim ben de memnun olacađım.

Merhaba Cankadařlarım, yine ben.

Ben, üşengeçlerin en üşengeci, uykucuların en uykucusu olan en yakın arkadaşınız **Sessiz Sakin!**

Size bu kez gittiğimiz okul gezilerinde başımdan geçen gizemli maceraları anlatacağım.

Bu arada bu geziler benim için biraz buruk geçti. Çünkü Cankadaşım Cafer bizimle değildi. Kazandığı bir bursla üç aylık bir mucitlik eğitimi için CERN'e gitmişti.

Benim gibi sürekli aksiyondan kaçan bir insan nasıl bu kadar macera yaşayabilir ya hu! Kendim bile kendime şaşıyorum bazen!

Tam bir macera paratoneriyim!

BÖLÜM 1
KUŞLAR
CENNETE MI GİDER?

Saat sabahın altısı ve ben ayaktaydım. Daha kargalar kahvaltısını bile etmemişti ama ben uyanıktım. Size de garip geldi değil mi? Bence de benim sabahın köründe ayakta olmam çok saçmaydı, ama arkadaş hatırı işte.

Neymiş efendim, okul gezisine gidecekmışız! Ama ben uyumak istiyorum! Fakat sizin de bildiğiniz gibi en yakın arkadaşım Taşkın, sürekli enerji patlaması yaşıyor. Biri hadi gezelim dese, ne olursa olsun hemen kabul eder, peşinden de beni sürekle. Ben de Cankadaşımı kıramadığım için hep onunla gezilere giderim.

O gün de öyle olmuştu. Okulda Civildek Kuş Cenneti'ne gezi düzenleniyordu. Taşkın da hemen atladı "Biz de geliyoruz!" Biz dediği ekibin içinde ben de vardım. Yetmedi, babamlardan benim yerime izini de o istedi. Allah'ım, Taşkın bu kadar ısrarcı olmak zorunda mı?

Gerçi bakmayın şikâyet ettiğime. O gezi çok acayip, gizemli ve zevkli bir maceranın içine sokmuştu beni. Bu yüzden çaktırmadan da olsa teşekkürümü iletmış olayım Cankadaşım Taşkın'a.

Gez, gez... Nereye kadar?

Bakın yine lafı uzattım. Siz de hiç uyarılmıyorsunuz. Ne diyordum. Heh, saat sabahın altısında yola çıktık. İstikamet; Cevildek Kuş Cenneti 'ydi. Kuş Cenneti de neydi ki acaba? Adını ilk kez duymuştum. Adından anladığım kadarıyla kuşların olduğu bir yerdi, ama "cennet" olayını tam çözememiştım. Benim bildiğim dünyada iyi şeyler yapmış biri, ölünce ödül olarak cennete gider. Acaba iyi kuşlar da ölünce Kuş Cenneti 'ne mi gidiyordu?

- Taşkın, şimdi biz Cevildek Kuş Cenneti 'ne gidiyoruz ya...

- Eee...

- Hani bizim bir muhabbet kuşumuz vardı. Adı Şaşkın.

- Eeeeeee...

- Hani geçen sene ölmüştü. Hatırladın mı?

- Ya Sessiz, lafı amma uzattın ha! Sadede gelsene!

- Bizim Şaşkın da Cevildek Kuş Cenneti 'nde midir şimdi? Allah seni inandırсын, çok iyi bir kuştı. Başıma konar, elimden yemek yer, "babacık, babacık, cici kuş, cici kuş" derdi sürekli. Hatta aynı bardaktan çay içmişliğimiz bile vardı. Şimdi oraya kadar gidip de ona selam vermeden dönersem çok üzülür rahmetli.

- Zuhahahah, Kuş Cenneti 'ni sen şey mi sanıyorsun? Şaşkın Cennet 'e gitmiş miymiş, hahahaha!

O sırada Taşkın'ın neden bu kadar güldüğünü anlamamıştım. Ta ki, Cevildek Kuş Cenneti'ne varana kadar.

Cevildek Kuş Cenneti'ne gittiğimizde bizi kapıda "rehber" adında biri karşıladı.

- Cevildek Kuş Cenneti'ne hoş geldiniz çocuklar...

- HOOOŞ BULDUUUK REHBER ABİİİİ...

- Evveeeet... Şimdi sizinle Cevildek Kuş Cenneti'ni gezeceğiz. Sağ tarafta kartallar, şahinler ve akbabalar gibi yırtıcılar, sol tarafta bildircinlar, güvercinler gibi daha bildiğimiz kuşlar, ileride ise uçamayan kuşlar ve egzotik kuşlar var. Hepsini sırayla gezeceğiz ve ben size kuşlar hakkında bilgi vereceğim. Hadi bakalım! Gezimiz başlasın!

Anlayacağınız, Kuş Cenneti dedikleri şey bildiğimiz hayvanat bahçesiymiş ya hu!

O sırada, tam içimden "Amaaan ben de bir şey sanmış-
tım. İki kuş görmek için mi bu kadar para verdik? Ben
o paraya bir sürü çikolata alırdım yeaaaa." diye geçiri-
yordum ki kulağımın dibinde patlayan bir sesle irkildim:

- PARA, ÇOK MU ÖNEMLİ PARA?

Kulağımın dibinde biri bağırdığı için çok korkmuştum. Kor-
kudan az kalsın çantama kaçacaktım. Sonra bağırان kişiye
firça atmak için kızgınca arkamı döndüm. Fakat kızmak ne
mümkün? Bağırان kişi, nereden baksanız seksenli yaşlar-
da, bembeyaz sakallı, sokakta yaşayan bir amcaydı. Üze-
rindeki kirli pardösüsü parça parça aynalarla, ufak ufak
cam parçalarıyla kaplıydı. Gördüklerim karşısında ister is-
temez önce irkildim. Ama sonrasında baktım ki bu amca,
güleç yüzlü, çok şeker bir amcaya benziyordu. Ben bu
karmaşık duygular içindeyken yaşlı amca yanıma yaklaştı:

- Korkma Sessiz. Sakin ol. Al bir su iç.

- Siz... Siz kimsiniz amca? Neden bağırdınız kulağımın dibinde?

- Bana Aynalı Baba derler evladım. Ama sen beni boşver de soruma cevap ver: PARA, ÇOK MU ÖNEMLİ PARA?

Aynalı Baba, sorduğu sorunun cevabını dinlemeden yanımdan ayrılmıştı. Arkasından koştum ama yetişemedim. Ortadan kaybolmuştu. Allah Allah! Acaba neden böyle bir soru sormuştu ki bana? Ayrıca hayatımda ilk kez gördüğüm bu gizemli adam benim adımlı nereden biliyordu? Hadi adımlı arkadaşlardan duydu desem, soy ismimi nereden biliyordu ki? Bir de espri yapıyor kendince. Neymiş efendim: "Korkma Sessiz. Sakin ol."muş. Peh! Çok acayip, çok gizemli bir olay daha...

